

GOUDA – S.V.W. 2 – 1 seizoen 1959-1960

Drie minuten voor tijd *Gouda opnieuw kampioen eerste klas*

v.l.n.r.: staand res. keeper Henny Spee, Rinus Luxen, Jan Kruitbosch, Thijs Verkaaik, Arie Verschaik, Jack Heijster, Arie de Vries, Cor Neven, grensrechter P. Honkoop.

v.l.n.r.: zittend Fred de Gruijl, Jan Revet, keeper Vreeswijk, Dick Willemse, Albert Ravenstein, Martin Hoogendoorn en Piet Frederiks.

Drie minuten voor het einde kwam voor Gouda dan toch eindelijk de gelukkige ontknoping, want na een pass van Jan Revet schoot Dick Willemse zijn team naar een 2 – 1 voorsprong.

Dit doelpunt was voor velen van de 6000 toeschouwers aanleiding in feeststemming de grasmat op te rennen en de Goudse schutter op spontane wijze te huldigen.

Tientallen supporters dansten om de blonde Gouwenaar heen, die hierdoor volledig onder de voet werd gelopen.

Drie minuten later stormden weer talrijke Gouda supporters het terrein op.

zondag **13 maart 1960** **Gouda opnieuw** **kampioen** **eerste klasse** **en op weg** **naar tweede** **landstitel**

Nu niet enkel om Willemse te huldigen, maar om alle elf spelers op de schouders te nemen en ze vervolgens in triomf naar de kleedkamer te brengen. Gouda was kampioen! Al de angstige spanning was vergeten en ook... het povere spel.

Lang heeft Gouda dus haar aanhang in het onzekere gelaten of het kampioensfeest wel door zou gaan. De S.V.W.'ers voelden er het meest voor het wederom af te gelasten, want zij hadden het accent op de verdediging gelegd.

Met vier soms vijf man op een lijn werden de Goudse aanvallen een halt toe geroepen, al moet wel gezegd worden, dat de thuisclub precies de kaart speelde van de bezoekers. Gouda hield het spel namelijk veel te kort, waardoor de S.V.W. – achterhoede steeds gemakkelijk kon ingrijpen. Bovendien bleken de meeste rood- witten hun zenuwen niet de baas te kunnen, want bijna geen bal werd goed geplaatst en geen enkele pass verzorgd.

De eerste werkelijke scoringskans ontstond na ongeveer 18 minuten, toen Ravenstein de bal handig doorkopte naar Willemse. Voordat de Gouwenaar echter gevaarlijk kon worden bracht doelman Kramer met zijn vuist redding. De thuisclub bleef wel in de meerderheid, maar tot enig resultaat leidde dit niet, daar de voorwaartse geen enkele mogelijkheid zagen het hechte S.V.W. – bolwerk te nemen.

Al lag het accent van de bezoekers op de defensie, dat wil toch niet zeggen, dat de aanvallers niets om handen hadden. Dit is beslist niet waar. Daar kan de Gruijl over mee praten, want hij moest vaak al zijn capaciteiten inzetten om midvoor Romein te beletten de bal in het doel te plaatsen.

Nadat talrijke Goudse attaques in het strafschoopgebied van S.V.W. waren gestrand, ontstond na 35 min. toch een doelpunt. De voorzet van Hoogendoorn werd namelijk door de S.V.W.ers niet weggewerkt, waarna het leder bij Revet terecht kwam, die geen moment aarzelde, 1 – 0.

Gouda dacht nu werd op het fluweel te zitten en veroorloofde zich enige vrijheden, met het gevolg, dat het spel van steeds minder gehalte werd. Hier van probeerde de bezoekers profijt te trekken, maar verder dan een inzet van Romein, die goed door Vreeswijk werd gestopt kwamen zij echter niet. Degenen, die hadden gedacht, dat de thuisclub na de rust uit een ander vaatje zou gaan tappen, kwam bedrogen uit. Gouda bleef het korte spel volhouden, waardoor slechts zelden een gaatje in de Gorkumse defensie ontstond. Een keer scheen Hoogendoorn de methode gevonden te hebben om de gasten te misleiden, maar keeper Kramer was op zijn post. Ondanks de voorsprong was nog niemand van mening, dat het kampioenschap behaald zou worden.

De toeschouwers werden hier in bovendien nog gesterkt, toen v.d. Heuvel een vrije trap bijzonder knap in schoot en Vreeswijk slechts met een dappere duik een treffer kon voorkomen. Enkele minuten later scheen de beslissing evenwel te vallen, want bij een vrije trap van Revet beroerde een der Gorkumers de bal met zijn hand. Penalty! Kruitbosch plaatste zich achter het leder maar tot grote teleurstelling van alles dat Gouds was, schoot hij de bal naast . . .

Dit was een meevallertje voor de bezoekers en zij putten hieruit dan ook de moed om met vernieuwde ijver aan te vallen. En met succes, want na een mistrap van Kruitbosch kwam de bal voor de voeten van Hommershorn, dat van veraf inkogelde, 1 – 1.

Verwoed trok Gouda na deze treffer naar voren met de bedoeling de zege te forceren. Van Schaik kopte echter over het doel, terwijl Hoogendoorn een moment later, na een knappe dribbel, voor open kooi naast schoot.

Drie minuten voor het einde bracht Willemse echter de vreugde in het Goudse kamp weer terug, door van dichtbij in te schieten, 2 – 1.

bron tekst:
De Nieuwe Zuid-Hollander
14 maart 1960
typewerk: Joke Loendersloot
realisatie: Cees Vermeulen
maart 2010